

I forlængelse af tankerne om et alternativt register

Tanken om et eftersøgningsregister uafhængigt af Naturstyrelsen, er slet ikke ny. Men indenfor det seneste halve år er rygter og snak blevet mere håndgribelige. I Januar 2014 er der stiftet en ny Jagtorganisation, Jagtforbundet af 2014, der har det som et af sine erklærede mål, at etablere et nyt eftersøgningskorps.

Naturstyrelsen er blevet kontaktet af Jagtforbundet af 2014 for at drøfte Jægerne Eftersøgningskorps, så der kører en proces i øjeblikket.

Naturstyrelsen finder det altid positivt at deltage i drøftelser om, hvordan styrelsens nuværende Schweiss-Register fungerer, og hvordan det eventuelt kan blive bedre. At disse drøftelser også finder stede ude lokalt er ligeledes en positiv ting. I den forbindelse er det imidlertid vigtigt at holde sig de gældende regler og formalia for øje. Ellers kan diskussionerne godt blive lidt svære.

Schweiss-registret har sit udspring af §11 i Lov om Jagt- og vildtforvaltning. Således er det kun hundeførere, der er bemyndiget af Miljøministeren, som må krydse ejendomsskel for at eftersøge og aflive nødstedt vildt uden forudgående aftale. Endvidere fastsætter Miljøministeren nærmere regler for eftersøgning. Disse regler er fastsat i Bekendtgørelsen om eftersøgning og aflivning af nødstedt vildt. Denne bekendtgørelses §1 slår fast, at kun hundeførere optaget i Schweiss-registret, har bemyndigelse til at afslutte en eftersøgning uden at finde dyret, selv om dyret har vist tegn på at være ramt.

Schweiss-Registret bliver af og til beskyldt for at være en lukket og elitær verden, og det kommer vi nok aldrig helt ud over. Ikke desto mindre bør vi løbende have fokus herpå, og ikke unødigt give anledning til denne opfattelse.

En udfordring er i den forbindelse hundeførere, der har fået afslag på at blive optaget i Registret, samt dem der målrettet og hårdt arbejder på at komme ind.

Nogle af de hundeførere, som har fået afslag på optagelse til Schweiss-registret, har ikke været skønnet egnet til legitimeringen, andre har blot ikke været klar til legitimering, og endeligt er der en gruppe som på trods af alle påkrævede kompetencer m.v. ganske enkelt er bosiddende i områder, hvor der ikke p.t. er et behov for yderligere hundeførere.

Nogle aspiranter vælger aktivt at søge muligheden for at udvikle sig i samarbejde med de legitimerede hundeførere. Her føler flere, at de løber panden mod en mur og alene bliver mødt med lukkethed, idet de ikke bliver tilbudt at komme med på eftersøgninger med de legitimerede hundeførere i det omfang, man som potentiel ansøger måske ønsker og drømmer om.

Vi arbejder løbende på at udvikle og forbedre vores Register, og her er føl-ordning for potentielle hundeførere et glimrende virkemiddel. Det er dog vigtigt i den forbindelse, at det fra dag 1 står disse føl helt klart, hvad de kan forvente af hjælp, videndeling og støtte fra hundeførerne i Registret, og hvad begrundelsen er for, at vi eventuelt ikke kan opfylde alle deres forventninger.

I denne forventningsafstemning er topprioriteten hos den legitimerede hundefører altid vildtets tarv og dernæst serviceringen af rekvirenten.

Hele formålet med eftersøgningen er således, at om muligt at få fundet og aflivet det nødstedte stykke vildt. Dette hensyn går foran alt andet. Dernæst er der ved enhver eftersøgning en rekvirent som har skabt behovet for eftersøgningen. Nogle rekvirenter har ikke et særligt behov for at deltage i selve afviklingen af eftersøgningen, hvorimod andre meget gerne deltager for at få afsluttet den jagtsituation, som uventet trak ud. Da hundeførerne kun har mulighed for at medbringe én ubevæbnet hjælper på anden mands grund, vælges rekvirenten altid frem for et eventuelt føl.

Nogle rekvirenter har det meget skidt med at have afgivet et skud, som ikke var umiddelbart dræbende. Her er tavshedspligt m.v. en afgørende del af den tillid, der er hele fundamentet for en vellykket eftersøgning. Et føl, som for en sensibel rekvirent, kan fremstå som en irriterende tredjepart, kan således være en unødigt hæmsko. Med andre ord går hensynet til rekvirenten forud for hensynet til eventuelt at medbringe et føl på en eftersøgning.

Schweiss-Registret har et løbende behov for rekruttering af kvalificerede ekvipager. Her spiller de legitimerede hundeførere en vigtig rolle i at sikre, at interesserede emner får mulighed for at se nærmere på schweissarbejdet i praksis. Derfor er det muligt fra tid til anden at kunne koble sig på en legitimeret hundefører, når lejligheden byder sig – forventningerne skal dog være realistiske og afstemt med virkeligheden.

Schweiss-Registret har en meget seriøs og svær opgave at løfte for samfundet. Den opgave arbejder vi altid hårdt og målrettet på at løse; men vi vil ikke beskyldes for at være lukkede og elitære.

Ulrik Lorenzen